

[Forsvarsministeren.]

kommandoen og forsvarsministeriet i betydelig grad rettet sig mod en vedligeholdelse og forbedring af værnenes materielle standard.

I den udstrækning, investeringsmidlerne har kunnet strække til, har man selvfølgelig til enhver tid søgt at forfølge dette mål. For søværnets vedkommende kan således nævnes den bestilling, der forud for forliget blev gjort på bygning af 8 torpedobåde til erstatning for forældede fartøjer; for så vidt en anskaffelse, der er karakteristisk for nutidens våbenindkøb, derved at leveringer og betalinger strækker sig meget langt frem „i tiden“, for torpedobådernes vedkommende til ind i finansåret 1978-79.

Også i den forløbne del af forligsperioden har de for bevillingsmyndighederne forelagte og gennemførte anskaffelsesplaner haft til formål at opretholde og modernisere den materielle udrustning i overensstemmelse med forsvarsforligets indhold og forudsætninger.

Om flyvevåbnets sammensætning bestemmer forsvarsforliget, at dette værn bl.a. omfatter 6 eskadriller med i alt 116 kampfly foruden erstatningsfly.

Af disse 6 eskadriller skal 2 være altvejrjagere, 3 jagerbombere og 1 eskadrille rekognosceringsfly.

I den løbende planlægning af forsvarets materielanskaffelser, hvor planlægningsperioden er 5 år, har man medtaget fornyelsen af flyvevåbnets kampfly på samme måde, som man f. eks. har planlagt for fornyelse af hærens kørende og søværnets sejlene materiel.

De ældste af flyvevåbnets kampfly — jagerbomberne — er anskaffet i årene 1959-61. De vil være forældede omkring 1980. Der vil da ikke længere kunne skaffes reservedele til dem, og de må derfor udskiftes.

Igennem samarbejdet i NATO omkring fælles udvikling og anskaffelse af våbenmateriel er det konstateret, at en række NATO-lande, Belgien, Holland og Norge, også står over for udskiftning af jagerfly i 1980erne.

Det har derfor været naturligt, at de fire lande i fællesskab har undersøgt muligheder for en samlet løsning af dette problem. Fordelene ved en fælles anskaffelse af et så vigtigt våbensystem som jagerflyene er jo evidente. Foruden de økonomiske fordele ved

en større produktion af den valgte flytype kommer væsentlige fordele ved et samarbejde om vedligeholdelse, forsyninger, træning og forøgede operative samvirkemuligheder.

For alle lande i NATO er der et stærkt voksende behov for, at NATOs våbenudrustning standardiseres for at få mere ud af forsvarsbevillingerne og samtidig forøge alliansens samlede forsvarsevne.

En anskaffelse af det samme fremtidige jagerfly i Danmark og i de nævnte 3 andre NATO-lande vil være et betydningsfuldt skridt i retning af en forstærket standardisering af NATOs flyvevåben.

Ud fra disse motiver har eksperter fra de fire lande i godt et års tid i fællesskab foretaget en meget grundig undersøgelse af tre flytyper, som lå inden for den klasse, som de fire lande økonomisk og teknisk var interesseret i.

Som bekendt har disse undersøgelser drejet sig om det svenske Viggen fly, det franske Mirage fly og det amerikanske F-16 fly.

Eksperternes undersøgelser har omfattet flyenes tekniske og operationelle egenskaber samt de økonomiske aspekter ved deres anskaffelse og drift.

Undersøgelserne viser, at ethvert af de tre fly kan anvendes som erstatningsfly for de fire landes forældede fly, men det amerikanske fly er i så godt som alle henseender vurderet højest, og det er det billigste i anskaffelse og drift.

Forsvarskommandoen har erklæret sig enig i denne vurdering og har indstillet, at det amerikanske fly vælges som udskiftningsfly for de jagerfly, flyvevåbnet skal udskifte i 1980erne.

Under forudsætning af en betaling over 8 år, begyndende i 1977-78, vil det ved køb af det amerikanske fly være muligt at gennemføre anskaffelsen inden for en budgetramme svarende til den i det sidste forligsårs påregnede bevilling til materielanskaffelser.

En anskaffelse af et af de 2 andre fly vil kræve en yderligere årlig belastning af investeringsrammen. Herved vil der kunne blive tale om en sådan uacceptabel „strækning“ af andre materielanskaffelser, at forsvaret — som følge af den indtrådte „ophobning“ — vil stå med et betragteligt materielbehov, der ikke vil kunne dækkes ind inden for perioden indtil 1985.

Principielt er der — som jeg tidligere har